

Imkeren in de vakantiemaanden

Juli is voor mij de tijd om aan nieuwe koninginnen te gaan denken. Ik streef ernaar om mijn koninginnen na twee seizoenen te vervangen. Alleen superkoninginnen mogen nog een jaartje blijven.

Voordat ik met Buckfastbijen werkte gebruikte ik de Aalster methode. Nu gaat het om koninginnenteelt. Eerlijkheidshalve mis ik de tutende en kwakende koninginnen wel. Je weet het nog: Het oor tegen de kast en een flinke tik ertegen. Dichter bij de natuur kon het niet. Nu werk ik met apidea bevruchtungskastjes. Van bijenvrienden krijg of koop ik gesloten doppen van zuivere moeren. Deze doppen zijn minstens tien dagen oud want anders is de kans groot dat 'koninginnen-in-de-dop' het leven laten. In elk bevruchtungskastje komt een dop.

De kastjes heb ik gevuld met jonge bijen. Deze komen van honingkamerramen van boven het moerrooster

die ik afsla in een emmer. De afgeslagen bijen maak ik nat met een bloemenspuit. Zo vliegen ze niet meer terug. Heb ik genoeg bijen afgeslagen, dan vul ik voor elk bevruchtungskastje een plastic koffiebekertje met bijen. In het kastje heb ik al apifonda (suikerdeeg) gedaan. De kastjes met de bijen plus de dop gaan daarna een dag of twee de kelder in. Dit is om een betere harmonie in het volkje te krijgen. Daarna gaan ze naar buiten. De nieuwe moer is dan meestal al uitgelopen. Tot nog toe heeft deze methode nooit wegvliegproblemen gegeven. Ik laat mijn jonge koninginnen standbevruchten. Ik krijg dus F1-moeren. Deze moeren zijn bijna zuiver, want de imkers in mijn omgeving hebben allemaal Buckfastbijen.

Na het slingeren van de zomerhoning probeer ik nog wat luizenhoning (pardon: bladhoning) te winnen. Sommige jaren lukt dit. Je kent deze honing misschien wel. Het lijkt een beetje op dropwater, ook qua

smaak. Sommigen vinden het heerlijk.

De geslingerde honingkamerramen berg ik "nat" weg. Ik laat ze dus niet eerst door de bijen schoonlikken.

De eventueel aanwezige honingresten kristalliseren. Ik vind dat op deze manier de raten minder kwetsbaar zijn dan de droge schoongelikte raten. Tegenwoordig stapel ik de bakken met de geslingerde raten op elkaar (schoorsteenmethode) in mijn kelder. Toen ik nog geen kelder had stapelde ik ze naast elkaar in een oude diepvrieskist.

Na het slingeren wordt het tijd om weer eens aan de varroa's te gaan denken. Nu kan mierenzuur gebruikt gaan worden. Ik begin zo vroeg mogelijk met de behandeling. Het voordeel hiervan is, dat ik minder beschadigde winterbijen krijg die op hun beurt weer extra vatbaar zijn voor virussen.

De zomervakantie is de tijd van braderieën en

markten. Elk jaar staan we met een paar imkers op zo'n braderie. Natuurlijk hebben we dan ook een observatiekast bij ons. Succes verzekerd! Er is niets mooiers dan bij zo'n kast te staan er over je bijen te vertellen. Je krijgt gegarandeerd alle aandacht die je maar wilt hebben. Jong en oud wil wel even kijken. En natuurlijk: "Waar is de koningin?" "O, die heeft altijd een wit stipje op haar rug".

Tip: Zorg dat je in je observatiekast een raampje hebt met voer en verzegeld broed. Probeer een tweede raampje met eitjes in te hangen. Zorg voor een vergrootglas.

Zorg ook voor een paar dode werkbijen en darren en niet te

vergeten wespen. Kinderen weten heel vaak dat er werksterbijen en mannetjesbijen zijn. Ouderen schelden alles wat vliegt uit voor wesp. Help ook hen uit de droom.

Naast de nodige PR die je zo bedrijft, loop je ook wel echt geïnteresseerden tegen het lijf.

Ik wens jullie een enthousiast publiek toe.

